

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/127/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013201218
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013201218.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. X, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sd/58/2013-23 zo dňa 28. januára 2014, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sd/58/2013-23 zo dňa 28. januára 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 2Sd/58/2013-46 zo dňa 7. augusta 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 26.07.2013, ktorým podľa § 65 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od 13.03.2009. Rozhodla tak s odôvodnením, že navrhovateľ počas výkonu služby získal viac ako 20 rokov v I. a v II. kategórii funkcií, preto dôchodkový vek dosiahol dovŕšením 57. roku veku, 13.03.2004. Vzhľadom na ustanovenie § 128 zákona č. 328/2002 Z. z. suma jeho starobného dôchodku bola určená podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, teda podmienky nároku na dôchodok posúdil a sumu dôchodku aj so zohľadnením dvoch zamestnaní získaných vo všeobecnom systéme už určil útvar sociálneho zabezpečenia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže. Na nárok na výsluhový dôchodok, priznaný v sume starobného dôchodku mu bola zohľadnená všetka preukázaná doba. Nárok na ten istý druh dôchodku za tie isté doby zamestnania poistencovi vzniknúť nemôže, preto jeho žiadosť o priznanie starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia zamietla.

Krajský súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľ poberá výsluhový dôchodok priznaný od 01.08.2005 rozhodnutím GR ZVJS Bratislava z 30.08.2005 č. GR ZVJS-13428/33-2005, vypočítaný podľa zákona č. 328/2002 Z. z. so započítaním dobu služby od 18. roku

veku, t. j. 39 rokov, z toho 6 rokov v I. kategórii funkcií, 28 rokov II. kategórii funkcií a 5 rokov v III. pracovnej kategórii. Nakoľko získal počas výkonu služby viac ako 20 rokov v I. a v II. kategórii funkcií, dosiahol dôchodkový vek dovŕšením 57. roku veku, t. j. 13.03.2004. Najvyšší súd SR v rozsudku z 27.11.2013 č. k. 9So/108/2012 konštatoval, že „zo žiadneho ustanovenia zákona o sociálnom poistení nevyplýva, že by sa poistencovi, ktorému bol priznaný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, nemali pre nárok na starobný dôchodok hodnotiť ostatné doby dôchodkového poistenia (doby tzv. civilného zamestnania)“. Z dávkového spisu vyplýva, že navrhovateľ študoval po ukončení povinnej školskej dochádzky na strednej všeobecno-vzdelávacej škole v čase od 01.09.1962 do 30.06.1965, ale zhodnotená mu bola doba štúdia iba od 13.09.1965 do 31.08.1965, čo nie je v súlade so zákonom. Z evidenčných listov o dobách zamestnania vyplýva, že navrhovateľ okrem doby štúdia získal aj dobu civilného zamestnania v n. p. VSŽ Košice v čase od 23.09.1965 do 31.10.1970.

Navrhovateľovi nebol priznaný starobný dôchodok, ale výsluhový dôchodok, ktorého výška bola odvodená od výšky starobného dôchodku s prídavkom k tomuto dôchodku podľa skorších predpisov. Z dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise vyplýva, že okrem doby štúdia navrhovateľ získal aj ďalšiu dobu civilného zamestnania a pokiaľ odporkyňa uvedené doby nezhodnotila, nepostupovala v súlade so zákonom. V ďalšom konaní musí preto znova rozhodnúť o nároku navrhovateľa na starobný dôchodok, pričom je viazaná právnym názorom súdu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože úspešný navrhovateľ si náhradu trov neuplatnil a a odporkyni toto právo zo zákona nepatrí.

Proti tomuto rozsudku podala odporkyňa v zákonnej lehote odvolanie, pretože sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu. Uviedla, že navrhovateľ požiadal o starobný dôchodok žiadosťou z 27. marca 2013 od 13. marca 2009. Podľa rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže č. GRZVJS-13428/33-2005 z 30. augusta 2005 bol navrhovateľovi priznaný od 1. augusta 2005 výsluhový dôchodok v sume 17 697 Sk mesačne, pričom mu bola zhodnotená aj doba zamestnania v civilnom sektore, čo vyplýva z predloženého evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia. S poukazom na skutočnosť, že nárok na ten istý druh dôchodku za tie isté doby zamestnania vzniknúť nemôže, žiadosť navrhovateľa bola zamietnutá v súlade s ustálenou judikatúrou. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a jej napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že naďalej trvá na tom, že spĺňa obe podmienky nároku na starobný dôchodok stanovené zákonom č. 461/2003 Z. z., pričom doteraz mu nebola zhodnotená doba dôchodkového poistenia viac ako 5 rokov za odpracovanú civilnú dobu, za ktorú bolo odvedené poistné. Spornou je otázka, či možno pre priznanie výsluhového dôchodku zhodnotiť aj odpracovanú dobu dôchodkového poistenia, ktorú eviduje odporkyňa na základe zaplateného poistného; pre výpočet jeho výsluhového dôchodku sa podľa § 58 zákona č. 328/2002 Z. z. započítala len doba služby v rozsahu 35 rokov, ako je to uvedené v Rozhodnutí o priznaní výsluhového dôchodku zo dňa 30.08.2005.

Argument odporkyne, že fakticky dostal starobný, a nie výsluhový dôchodok považuje za zavádzajúci, nemajúci oporu v zákone. Poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 9So/108/2012, v ktorom je uvedené, že civilná odpracovaná doba nemohla byť a ani nebola zhodnotená pre VD, lebo to § 58 zákona vylučuje. Priznaním starobného dôchodku by mu nebolo nič priznané duplicitne, ani nezaslúžené. Pretože nárok na starobný dôchodok splnil 13.03.2004 za účinnosti nového zákona a žiadosť oň podal až 27.03.2013, žiada ho priznať a vyplatiť tri roky spätne. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozsudok krajského súdu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p. v spojení s § 250s O. s. p.), dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.09.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal odvolací súd rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne, a to najmä z toho pohľadu, či krajský súd správne posúdil zákonnosť tohto rozhodnutia odporkyne.

Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 9So/108/2012, ktoré bolo vydané v obdobnej veci a na ktoré poukázal aj navrhovateľ. Obdobne aj v tomto prípade navrhovateľovi nevznikol nárok na dôchodok podľa piatej časti zákona č. 100/1988 Zb., lebo dôchodkový vek 57 rokov nedovŕšil pred dňom 1. júla 2002, počnúc ktorým sa ustanovenie § 132 tohto zákona na sociálne zabezpečenie policajtov a vojakov nepoužije; dôchodkový vek podľa § 65 ods. 2 v spojení s § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. a § 175 zákona č. 100/1988 Zb. dovŕšil dňom 13.03.2004.

V konaní nebolo sporné, že navrhovateľovi bol podľa rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvaru sociálneho zabezpečenia v Bratislave č. GR ZVJS-13428/33-2005 zo dňa 30. augusta 2005 priznaný od 01.08.2005 výsluhový dôchodok podľa § 38 a § 128 zákona č. 328/2002 Z. z. Z rozhodnutia ale nevyplyva, že by navrhovateľovi boli na posúdenie nároku na výsluhový dôchodok zhodnotené aj doby civilného zamestnania; vyplýva z neho len to, že výsledná suma výsluhového dôchodku nesmie byť nižšia ako suma starobného dôchodku s prídavkom k tomuto dôchodku.

Odvolací súd nemal k dispozícii dávkový spis, pretože odporkyňa mu ho nepredložila napriek žiadosti, ktorú prevzala 09.09.2015. Vychádzal preto iba z dôvodov napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktorý dávkový spis k dispozícii mal a ktorý uviedol, že podľa evidenčných listov o dobách zamestnania navrhovateľ okrem nezohľadnenej doby štúdia na strednej všeobecno-vzdelávacej škole v čase od 01.09.1962 do 30.06.1965 získal aj dobu civilného zamestnania v n. p. VSŽ Košice v čase od 23.09.1965 do 31.10.1970, ktoré odporkyňa pre posúdenie nároku na starobný dôchodok v rozpore so zákonom nezobrala do úvahy.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o starobný dôchodok nie je v súlade so zákonom, preto podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 250k, § 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože úspešný navrhovateľ si náhradu trov konania neuplatnil a odporkyňa nemá zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.